

Cine a fost Ginghis Han?

Cine a fost Ginghis Han?

Text: Nico Medina

Ilustrații: Andrew Thomson

Traducere din engleză de Camelia Ghioc

Cuprins

Cine a fost Gînghis Han?	7
Viața în stepă	12
Crimă și captivitate.....	20
Prieteni și aliați	28
Lupta pentru putere	40
Tribul lui Temujin, regulile lui Temujin	54
Confruntarea finală	62
Temujin devine Gînghis Han.....	71
Invadarea Chinei.....	78
O nouă lume.....	85
Alegerea unui succesor.....	89
De la soare-răsare la soare-apune	93
Cronologii.....	110
Bibliografie	112

Lui Jessica și Katherine, pentru Aventurile Excelente — N.M.
Pentru Rhia, mama & tata și Dai — A.T.

Cine a fost Ginghis Han?

Era anul 1179. Un adolescent pe nume Temujin dormea dus în cortul lui căptușit cu pâslă, alături de soția sa, Borte.

Cortul rotund, numit *ger*, fusese ridicat la marginea stepei – o câmpie imensă, netedă, din Mongolia, acoperită cu iarbă. Temujin și Borte împărțeau *ger*-ul cu familia și prietenii lor. Împreună, formau un mic clan de treisprezece persoane.

Majoritatea clanurilor trăiau într-o strânsă apropiere și formau comunități de mii de oameni, numite triburi. Dar clanul lui Temujin trăia singur și izolat.

O bătrână a fost trezită de vibrația pământului.

Tropot de copite. Se auzea tot mai aproape.

A țipat ca să-i trezească pe toți. Venea cineva!

Trei sute de bărbați călare, din tribul Merkit, goneau spre *ger*-ul lui Tamujin. Cu optsprezece ani în urmă, tatăl lui Temujin, pe nume Yesugei — o răpise pe mama lui de la soțul ei din tribul Merkit. Acum, Temujin era mare și avea și el soție. Tribul Merkit voia răzbunare.

Clanul lui Temujin a acționat rapid. Dar nu erau destui cai ca să poată fugi toată lumea. În haosul creat, Borte a fost răpită.

Temujin și clanul său au călărit din răspuțeri toată noaptea. Voiau să ajungă în siguranța oferită de munții împăduriți de la nord. În stepa fără copaci nu aveau unde să se ascundă.

Zile în șir l-au căutat merkiții pe Temujin. În cele din urmă, au renunțat și s-au întors acasă luând-o prizonieră pe Borte.

Temujin a urcat până în vârful lui Burhan Haldun — „Muntele zeu“ în mongolă. Mongolii se închinău spiritelor pământului, soarelui și cerului. Burhan Haldun, cel mai înalt vârf din zonă, era locul pământesc cel mai apropiat de Eternul Cer Albastru.

Ca să mulțumească zeilor că l-au protejat, Temujin a aruncat stropi de lapte în aer, apoi a turnat câțiva stropi și pe pământ. Trei zile s-a rugat de zei ca să-l îndrume ce să facă mai departe.

Din acel munte sfânt izvorau trei râuri, care-i

ofereau lui Temujin trei opțiuni. Putea să urmeze cursul unuia dintre râuri spre sud-est, înapoi către *ger*-ul lui. Dar singur în stepă nu avea să fie niciodată în siguranță față de viitoarele atacuri. Râul Onon curgea spre nord-est, înapoi către pădurile în care crescuse Temujin și unde supraviețuise cu greu vânând păsări și șoa-reci. Nu voia să mai trăiască așa.

Deci Temujin a ales al treilea râu. L-a urmat spre sud-vest, către poporul kerait.

Tribul Kerait și-a unit forțele cu clanul lui Temujin. Au atacat împreună tribul Merkit și au eliberat-o pe Borte.

Și acela a fost doar începutul.

În următorii douăzeci și șapte de ani, Temujin avea să reunească toate triburile stepei. Avea să devină Gînghis Han, conducătorul mongolilor și cuceritorul celui mai vast imperiu terestru pe care l-a cunoscut vreodată lumea.